

Omsætningsskat, en Skat, der forfalder ved Omsætningen fra Butikken til Kunderne, eller en Skat, der forfalder for Restauratøren i det Øjeblik, han sætter sin Flaske frem til Udskænkning, men der er ikke nogen Hindring for, at Spiritus, Vin eller det andet kan serveres ganske som hidtil. Men, som sagt, det vil jeg indrømme, at det vilde være et meget væsentligt Indgreb ikke blot for de beværtningsdrivende, men ogsaa for Publikum, hvis man virkelig skulde tvinge Folk til at drikke en hel Flaske paa en Gang. Det kunde aldrig falde mig ind at forlede Folk til noget saadant, og naar det ærede Medlem for Saksjøbing har svævet i saa stor Vildfarelse og i den Grad har misforstaaet Loven og læst den daarligt, forstaar jeg godt, at han er bleven Modstander af den, men naar det ærede Medlem bliver bedre oplyst, haaber jeg, at han omvender sig.

Børdam: Jeg skal sige til den højtærede Finansminister, at jeg ikke sagde, at der var en teknisk Fejl i Loven, fordi der var taget fejl af Gallon og Liter i Motiverne. Nej, det, der var en teknisk Fejl i Loven, var, at man paa et andet Sted havde taget fejl af Pot og Liter. Men jeg har gjort opmærksom paa, at efter min Formening vil en Lov som denne føre til, at Vin ikke kan udskænkes i Glassevis. Der staa selvfølgelig ikke i Loven, at det er forbudt at udskænke Vin i Glas, det forstaar jeg meget godt, men jeg siger blot, at hvis man vil have en effektiv Kontrol, vil det føre til, at Vin i Glassevis ikke kan udskænkes efter denne Lov, og jeg vil spørge den højtærede Finansminister, hvorledes han vil tænke sig Muligheden af at kunne føre nogen som helst Kontrol, naar Flasken en Gang er trukket op. Kontrollen, der skal føres efter denne Lov, er i Virkeligheden overladt til Publikum, det er Publikum, som skal se Stempelmærket paa Flasken, og naar Flasken er trukket op, og der er skænket ud af den, kan det ikke kontrolleres, om man ikke fra sin Beholder fylder ustempelt Spiritus af en eller anden Art paa Flasken. Det kan den højtærede Finansminister ikke modsige. Naar den højtærede Finansminister saa siger: Ja, men det er strafbart, fremkommer min Indvending, at man ikke skal lede Folk i en saadan Fristelse, ikke lave Love af den Art, at Folk i højeste Grad blive fristede til at omgaa Loven. Og det vil ske, hvis ikke Loven paa dette Punkt bliver helt omkalfatret.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem har Ret i, at man ikke skal lede Folk i Fristelse. Men jeg er dog ikke betænkelig ved at lede mine Medborgere ud i en Fristelse, der beløber sig til den Størrelse, at de ville gøre sig til Bedragerer for at spare et saa lille Beløb, som her er Tale om. Hvis det er en lille Mand, som kan fristes af Smaabeløb, sælger han vel Spiritus, der stemples med en Afgift af 8—16 Øre, det er den Gevinst, han kan vente sig for at gøre sig til Bedrager. Jeg tror ikke, Fristelsen er saa stor, og mener, at jeg trøstigt kan udsætte Folk derfor.

Saa siger det ærede Medlem, at Kontrollen er umulig, hvorledes ville vi udføre den? Vi ville føre Kontrol, ganske som man i Tyskland kontrollerer Cigaretstempelingen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har læst denne tyske Lov, ellers vilde han vide, at denne Lov er bygget paa samme Maade som Loven her. Det gaar til paa den Maade, at af en Pakke paa 1,000 Cigaretter sælges der 2 til en, 3 til en anden, 5 til en tredje og 10 til en fjerde, man kan sælge mange Gange af denne Pakke Cigaretter. Der er den Mulighed, at Forhandleren sælger Cigaretter fra Forbutikken, naar der kommer en Kunde, men ellers sidder i Bagbutikken og ruller dem og efterhaanden putter dem i den en Gang stemplede Pakke og derved gør sig til Bedrager. Det er muligt, at han gør det, men man frygter ikke for denne Mulighed i noget større Omfang. Man frygter ikke derfor, fordi det er meget vanskeligt at realisere uden at have Medvidere, og dernæst ogsaa, fordi det vil være muligt at danne sig et nogenlunde sikkert Skøn over, hvad den Mand sælger og ogsaa et Skøn over, hvort stort hans Forbrug af Stempelmærker er. Ganske vist, med Nøjagtighed kan man ikke gøre det. Hvis Manden vil gøre sig til Bedrager, kan han tjene nogle faa Pfennig derpaa, maaske 1 Mark om Ugen, men i store Maader kan han ikke bedrage. Jeg vil sige, det er meget lettere at gøre det her end i en Restauration, fordi det er meget lettere for en Mand at have en lille Butik, hvor han selv sælger Cigaretterne, medens han har en Bagbutik, hvor han selv ruller dem. Det er lettere for ham at være ene om

Rettelse.

Sp. 4711, L. 24 f. o.: „Formueskatten“, læs „Arveskatten“.